

PAR BALTO ZIRGU
APOKALIPSĒ

Uzrakstījis
EMANUELS SVEDENBORGS

Garīgums.lv

Šo grāmatu varat lejuplādēt lapā www.garigums.lv
E-pasts: garigums@gmail.com

SATURS

PAR BALTO ZIRGU, KAS MINĒTS APOKALIPSĒ 19. NOD.	5
PAR VĀRDU UN TĀ GARĪGO JEB IEKŠĒJO SATURU — NO DEBEŠĶĪGAJIEM NOSLĒPUMIEM .	
7	
6. Par Vārda Nepieciešamību un Izcilumu	7
7. Ka Vārdu nesaprot citi, kā vien apgaismotie.	8
8. Ka Vārds nav saprotams citādi, kā vien ar no Vārda /atvasinātas/ Doktrīnas palīdzību	8
9. Ka Vārdā ir garīgs saturs, ko sauc par iekšējo Saturu	9
10. Ka Vārda Iekšējais Saturs domāts galvenokārt Eņģeļiem, un ir arī domāts cilvēkiem	9
11. Ka Vārda Iekšējā jeb Garīgajā Saturā ir neskaitāmi Noslēpumi.	11
12. Kā Vārds ir uzrakstīts Atbildumos un tādā kārtā Rerezentējumos.	12
13. Par Vārda burtisko jeb Ārējo Saturu	13
14. Ka Kungs ir Vārds	13
15. Par tiem, kuri ir pret Vārdu	14
16. Kuras īsti ir Vārda grāmatas	14
17. Vēl kaut kas par Vārdu.	15

PRIEKŠVārds

Šis apcerējums “Par Balto Zirgu Apokalipsē, lai gan ir viens no mazākajiem Em. Svedenborga darbiem, ir tomēr ne mazāk nozīmīgs un vērtīgs par pārējiem, jo sniedz koncentrētā un konspektīvā veidā ieskatu Dieva Vārda dabā un būtībā.

Ir daudz mūsu apjukušajā laikmetā tādu, kuri gan tic kaut kādai Dieva eksistencei, tomēr neatzīst autoritatīvu Dievišķu atklāsmi — vienkārši tāpēc, ka neprot vai nespēj to redzēt. Bet padomā, mīļais lasītāj, kas būtu Dievs, kurš cilvēkiem neatklātos un uz tiem nerunātu! Vai tādu varētu par Dievu saukt, Viņam ticēt un Viņu mīlēt? Ja nav Dieva Vārda, tad — praktiski — nav arī Dieva. Absolūtas Dievišķas atklāsmes eksistence ārpus Jaunās Baznīcas tiek gandrīz pilnīgi apšaubīta. Kas tad nu ir, un kāds ir, Dieva Vārds, ir pasacīts šajā grāmatīnā, līdz ar daudziem jo daudziem norādījumiem uz avotiem pašā šai Vārdā, no kura vien ir arī smeļamas visas garīgu un debešķīgu lietu atziņas.

Latviešiem uz šī Vārda Trešās Derības kapitāldarbu “Debešķīgajiem Noslēpumiem”, jādomā, vēl ilgi būs jāgaida; bet še nu, zīmējoties uz pašu Vārdu, atziņas par to ir sniegtas bagātīgi. Bet ja kādam no cienījamiem lasītājiem rastos vēlēšanās gūt kādā no še minētajiem punktiem informāciju no pašiem “Debešķīgajiem Noslēpumiem”, tad tāds ir lūgts griezties ar jautājumu pie “Jaunā Laikmeta” redakcijas, un viņa vēlēšanās tiks izpildīta.

Tulkots šis darbiņš ir no latīņu pirmizdevuma, pēc iespējas vārdiski, respektējot visas oriģināla rakstības īpatnības un cenšoties pieturēties arī pie Autora stila, un bez jebkādiem komentāriem un skaidrojumiem. Lasot to, jāievēro sekošais:

1. Še taisnajās iekavās ietvertie vārdi ir tādi, kuru oriģinālā nav, bet ir tulkotāja iesprausti, kur tādi likās vajadzīgi.

2. Visas piezīmes lappušu apakšā ir no tulkotāja, pie kam, ja piezīme attiecas uz vairākiem vārdiem tekstā, tad pirms tiem likta šāda veida zīmīte •.

3. Visi nelatviskie vārdi piezīmēs, kur nav vēl īpašas piezīmes, ir oriģināla latīņu vārdi.

4. Piezīmēs lietotie saīsinājumi ir sekošie:

J.J. — “Jaunā Jeruzaleme un tas Debešķīgā Mācība,” kas ir viens no Em. Svedenborga darbiem, un ir daļēji tulkots arī latviski;

D.N. — “Debešķīgie Noslēpumi”;

vsk. — oriģinālā vārds ir vienskaitlī;

dsk. — oriģinālā vārds ir daudzskaitlī;

v.t. — Bībeles vecais latviešu tulkojums;

Sniedzot šo darbiņu latvju Jaunās Baznīcas piederīgiem un draugiem, izlūdzamies Kunga gaismu un svētību — bez kā neviena garīga patiesība nav ieraugāma — ikvienam īstam tās meklētājam.

1970. gada pavasarī

R. Gņava

tulkotājs

PAR BALTO ZIRGU, KAS MINĒTS APOKALIPSĒ 19. NOD.

1. Jānis Apokalipsē tā apraksta Vārdu Garīgā jeb Iekšējā Satura ziņā: “*Es redzēju Debesi atvērtu, un redzi, Balts Zirgs, un Sēdētājs uz tā saucās uzticamais un patiesais, un Viņš tiesā un karo Taisnībā. Viņa Acis |ir| uguns liesma; un uz Viņa Galvas ir daudz diadēmu; Vārds (Nomen, kā kādas personas vai vietas apzīmējums, angl. name, vāc. name, kr. imja) Viņam ir rakstīts, ko neviens nezina, kā vien Viņš Pats. Un ietērpies Viņš |bija| asinīs mērtās drēbēs, un Viņa Vārds (Nomen) saucas Dieva Vārds (Verbum, runāts vai rakstīts Dieva Vārds, angl. the Word, vāc. das Wort, kr. Slovo). Un Karapulki Debesīs sekoja Viņam uz baltiem zirgiem, tērpušies baltā tīrā audeklā (byssus). Un uz drēbēm un gurna Viņam ir Vārds (Nomen) rakstīts: **ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.**” (19,11.12.13.14.16). Kas še atsevišķajās lietās ietverts, to neviens nevar zināt citādi, kā no to iekšējā satura. Ir skaidrs, ka jebkura lieta |še| kaut ko Rerezentē un Apzīmē, proti, Debess, kas bija atvērta; Zirgs, kurš bija balts; Sēdētājs uz tā, tiesādams un karodams Taisnībā; ka Viņa acis ir uguns liesma; ka uz galvas |Viņam| ir daudz diadēmu; ka Vārds Viņam ir, ko neviens nezina, kā vien Viņš Pats; ka ietērpies Viņš /bija/ asinīs mērtās drēbēs; ka Karapulki Debesīs sekoja Viņam uz baltiem zirgiem; ka tērpušies tie /bija/ baltā tīrā audeklā, un ka uz drēbēm un uz gurna Viņam ir Vārds rakstīts. Atklāti pateikts, ka tas ir Vārds (Verbum), un ka tas ir Kungs, kurš ir Vārds (Verbum), jo teikts: “*Viņa Vārds saucas Dieva Vārds*”; un pēc tam: “*Uz drēbēm un uz gurna Viņam ir Vārds rakstīts: **ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs***”. Iztulkojot atsevišķos vārdus, ir skaidrs, ka še aprakstīts Vārds (Verbum) Garīgā jeb Iekšējā Satura ziņā. Ka ‘Debess ir atvērta,’ tas reprezentē un nozīmē, ka Vārda Iekšējo saturu redz Debēsī, un no turienes arī Pasaulē tie, kuriem Debess ir atvērta; ‘Zirgs, kurš bija balts’ reprezentē un nozīmē Vārda saprašānu tā iekšējāko lietu ziņā (ka ‘Baltais Zirgs’ to nozīmē, būs skaidrs no turpmākā); ka ‘Sēdētājs uz tā’ ir Kungs Vārda ziņā, tātad Vārds, ir skaidrs, jo teikts, “*Viņa Vārdu (Nomen) sauc Dieva Vārds*”; ‘uzticamais’ un ‘tiesātājs Taisnībā’ Viņš saucas Labā pēc, un ‘Patiesais’ un ‘karotājs Taisnībā’ Viņš saucas Patiesā pēc, jo Kungs Pats ir Taisnība; ‘Viņa acis ir uguns liesma’ nozīmē Dievišķo Patieso no Viņa Dievišķās Mīlestības Dievišķā Labā; ‘uz Viņa galvas ir daudz diadēmu,’ nozīmē visu ticības labo un patieso (dsk.); ‘Vārds (Nomen) Viņam rakstīts, ko neviens nezina, kā vien Viņš Pats,’ nozīmē; ka Vārdu, kāds tas ir savā iekšējā saturā, neviens neredz, kā vien Viņš Pats, un kam Viņš /to/ atklāj; ‘ietērpies asinīs mērtās drēbēs,’ nozīmē Vārdu burtā, kuram nodarīta varmācība; ‘Karapulki Debesīs, kas sekoja Viņam uz baltiem zirgiem,’ nozīmē tos, kuri ir Vārda saprašānā, zīmējoties uz/tā/ iekšējākām lietām; ‘tērpušies baltā tīrā audeklā,’ nozīmē tos pašus patiesajā no labā; ‘uz drēbēm un uz gurna Viņam ir Vārds rakstīts,’ nozīmē patieso un labo, un to kādību. No šiem /vārdiem/ un no iepriekš un pēc tiem teiktā ir skaidrs, ka tur paredzēts, ka ap Baznīcas beigu laiku tiks atvērts Vārda garīgais jeb iekšējais Saturs; bet kas tad notiks, tas arī tur aprakstīts 17,18.19.20.21. Pantā. Ka tie vārdi tās lietas apzīmē; to še rādīt nav vajadzīgs, tāpēc ka atsevišķās lietas ir rādītas **Debešīgajos Noslēpumos**; piemēram, ka Kungs ir Vārds, tāpēc ka Viņš ir Dievišķais Patiesais: 2533. 2803. 2884. 5272. 7835. nr. Ka Vārds ir Dievišķais Patiesais: 4692. 5075. 9987. nr. Ka ‘Sēdētājs uz Zirga tiesā un karo Taisnībā,’ teikts tāpēc, ka Kungs ir Taisnība, /un/ ka Kungu sauc par ‘Taisnību’ tāpēc, ka Viņš Pats ar savu spēku ir izglābis cilvēku Dzimumu: 1813. 2025. 2026. 2027. 9715. 9809. 10019. 10152. nr. Un ka Taisnība ir Nopelns, kas pignākas Vienīgi Kungam: 9715. 9979. nr. Ka ‘Acis ir uguns liesma,’ nozīmē Dievišķo Patieso no Dievišķās Mīlestības Dievišķā Labā, tas tāpēc, ka ‘Acis’ nozīmē Saprašānu un ticības Patieso: 2701. 4403.–4421. 4523.–4534. 6923. 9051. 10569. nr.; un ‘uguns liesma’ — mīlestības labo: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. nr. Ka ‘diadēmas uz galvas’ nozīmē visu ticības labo un patieso (dsk.): 114. 3858. 6335. 6640. 9863. 9905. nr. Ka ‘Vārds Viņam rakstīts, ko neviens nezina, kā vien Viņš Pats,’ nozīmē, ka, kāds ir Vārds /savā/ iekšējā saturā, to neviens neredz, kā vien Viņš Pats, un kam Viņš /to/ atklāj, tas tāpēc, ka ‘Vārds’ (Nomen) nozīmē lietas kādību: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3237. 3421. 6674. 9310. nr. Ka ‘ietērpies Viņš bija asinīs mērtās drēbēs,’ nozīmē Vārdu burtā, kuram nodarīta varmācība, tas tāpēc, ka ‘Drēbes’ nozīmē patieso, tāpēc ka tās ieģērbj labo: 1073. 2576. 5248. 5319. 5954. 9212. 9216. 9952. 10536. nr.; galvenokārt tās nozīmē patieso pēdējās lietās, tātad Vārdu /tā/ burtā: 5248. 6918. 9158. 9212. nr.; un tāpēc ka ‘asinis’ nozīmē varmācību, ko nepatiesais nodara patiesajam: 374. 1005. 4735. 5476. 9127. nr. Ka ‘Karapulki Debesīs sekoja Viņam uz baltiem zirgiem,’ nozīmē tos, kuri ir Vārda saprašānā, zīmējoties uz tā iekšējākām lietām, tas tāpēc, ka ‘Karapulki’ nozīmē tos, kuri ir Debess un Baznīcas patiesajā un labajā (dsk.): 3448. 7236. 7988. 8019. nr., un ‘Zirgs’ nozīmē saprašānu: 3217. 5321. 6125. 6400. 6531. 6534. 7024. 8146. 8318. nr.; ka ‘balts’ nozīmē patieso, kas ir Debess gaismā, tā-*

tad iekšējāku patieso: 3301. 3993. 4007. 5319. nr. Ka 'tērpušies baltā tīrā audeklā (byssino) nozīmē tos pašus patiesajā no labā, tas tāpēc, ka tas 'smalkais audekls' (byssus seu byssinum) nozīmē patieso no debešķīga cēloņa, kas ir patiesais no labā: 5319. 9469. nr. Ka 'uz drēbēm un uz gurna /Viņam/ ir Vārds (Nomen) rakstīts, nozīmē patieso un labo, un to kādību, tas tāpēc, ka 'drēbes' nozīmē patieso, un 'vārds' — kādību, kā iepriekš /teikts/, un 'gurns' nozīmē mīlestības labo: 3021. 4277. 4280. 9961. 10485. nr. 'Ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs' ir Kungs Dievišķā Patiesā un Dievišķā Labā ziņā; ka Kungu saka esam Ķēniņu Dievišķā Patiesā pēc: 3009. 5068. 6148. nr.; un ka Viņu saka esam Kungu Dievišķā Labā pēc: 4973. 9167. 9194. nr. No sacītā redzams, kāds ir Vārds /savā/ garīgajā jeb iekšējā Saturā, un ka tur nav neviena vārda, kurš nenozīmētu kaut ko garīgu, kas ir Debess un Baznīcas piederums.

2. Vārda Praviētiskajās /grāmatās/ daudzreiz minēts ir 'Zirgs', bet līdz šim vēl nevienam nebija zināms, ka 'Zirgs' nozīmē Saprašanu, un 'Jātnieks' — Saprātīgo, un laikam tāpēc ne, ka tas izliekas svešādi un dīvaini, ka ar 'Zirgu' garīgā nozīme, un tādējādi Vardā, tāda lieta domāta; bet ka tā tomēr ir, to var konstatēt no ļoti daudzām vietām tajā, no kurām gribu še tikai dažas pieminēt. Izraēļa Praviēšojumā par Danu: "*Dans ir čūska uz ceļa, odze uz tekas, kas kož Zirgam papēžos, un tā Jājējs krit atpakaļ*" (1. Moz. 49,17.18). Ko šis Praviēšojums par vienu no Izraēļa Ģintīm nozīmē, to neviens nesapratis, nezinādams, ko nozīmē 'čūska', tāpat ko nozīmē 'Zirgs' un 'Jājnieks'. Neviena nav, kurš neredzētu (nezinātu), ka /šajos vārdos/ ietverts /kaut kas/ garīgs; ko tad nu atsevišķie /vārdi/ nozīmē, var redzēt **Debešķīgajos Noslēpumos** 6398. 6599. 6400. 6403. nr., kur šis Praviēšojums izskaidrots. Habakuka /grāmatā/: "*Dievs, Tu jāj uz saviem Zirgiem, tavi Rati ir glābšana, Tu liki brist saviem Zirgiem jūrā*" (3,8.15 (4,8.15 v.t.)); Ka 'Zirgi' šeit nozīmē /kaut ko/ garīgu, ir skaidrs, tāpēc ka tie teikti, zīmējoties uz Dievu; kas tad cits tas būtu, ka Dievs jāj uz saviem Zirgiem, un lika brist saviem Zirgiem pa jūru? Tamlīdzīgi /teikts/ arī Zacharijas /grāmatā/: "*Tanī dienā uz Zirga zvārguļiem bus rakstīts: Svētums Jehovam*" (14,20). Tai pašā /grāmatā/: "*Tanī dienā, saka Jehovah, Es sītišu ikvienu Zirgu ar trulību (jeb apjukumu), un Jātnieku ar neprātu, un pār Jūdas namu Es atvērsu savas acis, un tautām ikvienu Zirgu Es sītišu ar aklību*" (12,4.5). Runa tur ir par Baznīcas izpostījumu, kas notiek, kad nesaprot vairs nekā patiesa; tas /tur/ tā aprakstīts ar 'Zirgu' un 'Jātnieku'; jo kas cits tas būtu, ka ikviens Zirgs tiks sists ar trulību (jeb apjukumu), un ka tautu Zirgs tiks sists ar aklību? Kāda tam attieksme uz Baznīcu? Ījaba grāmatā: "*Dievs tam licis aizmirst Gudrību, un nav piešķīris tam Sparatību, /bet/ tiklīdz augstumā pacēlies, tas izsmej Zirgu un tā Jātnieku*" (39,17.18.19 u.t. (v.t. 20.21.p.)). Ir gluži skaidrs, ka 'Zirgi' še nozīmē Saprašanu; /un/ tamlīdzīgi /arī/ Dāvida Psalmā, kur teikts: "*Jāt uz patiesības vārda*" (45,5); bez tam /zirgi minēti/ ļoti daudzās citās vietās. Tad vēl, kurš zinās, no kam tas nākas, ka Elija un Eliza tika nosaukti par 'Izraēļa Ratiem un tā Jātniekiem'; un kāpēc Elizas puisis redzēja 'kalnu pilnu ugunīgu Zirgu un Ratu', nezinādams, ko nozīmē 'Rati' un 'Jātnieki' un ko Reprētēja Elija uri Eliza? Jo Eliza sacīja Elijam: "*Mans Tēvs, mans Tēvs, Izraēļa Rati un tā Jātnieki*" (2. Ķēn. 2,11.12). Un ķēniņš Joass sacīja uz Elizū: "*Mans Tēvs, mans Tēvs, Izraēļa Rati un tā Jātnieki*" (2. Ķēn. 13,14). Un par Elizas puisī /teikts/: "*Jehovah atvēra Elizas puisim acis, un viņš redzēja, un redzi, Kalns bija pilns ugunīgu Zirgu un Ratu Elizam visapkārt*" (2. Ķēn. 6,17). Ka Eliju un Elizū nosauca par 'Izraēļa Ratiem un tā Jātniekiem', tas tāpēc, ka viņi abi reprētēja Kungu kā Vārdu, un 'Rati' apzīmē Doktrīnu no Vārda, un 'Jātnieki' — Saprātību. Ka Elija un Eliza reprētēja Kungu kā Vārdu, var redzēt **Debešķīgajos Noslēpumos** 5247. 7643. 8029. 9327. nr.; un ka 'Rati' nozīmē Doktrīnu no Vārda — 5321. 8215. nr.

3. Ka 'Zirgs' nozīmē Saprašanu, tas nākas ne no kā cita, kā no Reprētējumiem garīgajā Pasaulē. Tur daudzreiz parādas Zirgi uri Sēdētāji uz zirgiem, tāpat arī Rati, un visi tur zina, ka tie nozīmē lietas, kuras pieder pie Saprašanās uri Doktrīnas (intellectualia et Doctrinalia); es bieži redzēju, kad tādi, kuri tur domāja pēc savas Saprašanās, parādījās it kā jājam uz zirgiem, jo tā reprētējās (attēlojas) viņu Domāšana (Meditatio) citiem, viņiem pašiem to nezinot. Ir tur arī kāda Vieta, kur sapulcējas daudzi, kuri domā pēc Saprašanas un sarunājas par doktrīnas Patiesībām; un kad citi tur pienāk, tie redz visu to Laukumu pilnu Ratu un Zirgu; un jaunpienācējus, kuri brīnās, no kam tas nākas, pamāca, ka šī Parādība nākas no viņu intelektuālās domāšanas; to Vietu sauc par Saprātīgo un Gudro Sapulci. Redzēju /arī/ spožus Zirgus un ugunīgus Ratus, kad daži tika pacelti Debesī — kas bija zīme, ka viņi tad bija pamācīti debešķīgas doktrīnas Patiesībās, un un bija tapuši Saprātīgi, un tā pacelti. To redzot, man ienāca prātā (sirdsprātā), ko nozīmē ugunīgie Rati un ugunīgie Zirgi, ar kuriem Elija tika pacelts Debesī; un ko nozīmē ugunīgie Zirgi un rati, kurus redzēja Elizas puisis, kad tam tika atvērtas acis.

4. Ka 'Rati' un 'Zirgi' tādas lietas nozīmē, to Senajās Baznīcās labi zināja, jo tās Baznīcas taču bijā

Reprezentatīvas Baznīcas, un tajās esošajiem Atbildumu un Rerezentējumu (jeb Attēlu) Zinība bija galvenā zinība. No tām Baznīcām 'Zirga' nozīme, ka tā ir Saprāšana, nonāca pie apkārtējiem gudrajiem, arī Grieķijā. No tam nācās, ka, aprakstīdami Sauli, kurā viņi iecēla savas Gudrības un Saprātības dievu, viņi piedzejoja (piešķīra) tai Ratus un četrus ugunīgus Zirgus. Un ka, aprakstīdami Jūras dievu — tāpēc ka ar 'Jūru' bija apzīmētas zinības, kuras ceļas (ir) no sapratības — arī tam viņi piedeva klāt Zirgus. Un ka aprakstīdami Zinību izcelšanos no Saprātības, viņi izdomāja spārnotu Zirgu, kurš ar nagu uzsitis avotu, pie kura /sēdējušas/ deviņas Jaunavas (t.s. mūzas), kuras bija Zinības; jo no Senajām Baznīcām viņi zināja, ka 'Zirgs' nozīmē Saprātību, 'Spārni' — garīgu patieso, 'Nags' — zināšanu no sapratības, un 'Avots' — Mācību (jeb Doktrīnu), no kuras ir Zinības. 'Trojas Zirgs' arī apzīmēja neko citu kā Mākslotu izdomu (Artificiale) no savas saprašanas, kā noārdīt /pretinieka cietokšņa/ mūrus. Pat pašlaik, aprakstot pēc no tiem Senajiem pārņemtās paražas Saprātību, to mēdz iztēlot (aprakstīt) kā lidojošu Zirgu jeb Pegasu, Mācību — kā avotu, un Zinības — kā jaunavas; bet tikpat kā neviens nezina, ka mistiskā nozīmē 'Zirgs' nozīmē Saprātību; un vēl mazāk zina, ka pagāniskās Ciltis šos apzīmējumus atvasinājušas no Senajām Baznīcām.

5. Tā kā nu ar 'Balto Zirgu' ir apzīmēta Vārda Saprāšana garīgā jeb iekšējā satura ziņā, tad tālāk nāks tas, kas, zīmējoties uz Vārdu un to Saturu, rādīts **Debešķīgajos Noslēpumos**; jo tur viss, kas ir Pirmajā un Otrajā Mozus Grāmatā, ir izskaidrots saskaņā ar Vārda garīgo jeb iekšējo Saturu.

*Turpmāk visi nummuri, kur nav īpaša norādījuma, nozīmē attiecīgus paragrāfus **Debešķīgajos Noslēpumos**.*

PAR VĀRDU UN TĀ GARĪGO JEB IEKŠĒJO SATURU — NO DEBEŠĶĪGAJIEM NOSLĒPUMIEM

6. PAR VĀRDA NEPIECIEŠAMĪBU UN IZCILUMU

Ka no dabīgas (dabas) gaismas (ex lumine) /cilvēks/ nekā nezina par Kungu, par Debesi un Elli, par cilvēka Dzīvi pēc nāves, un par Dievišķām Patiesībām, ar kuru palīdzību cilvēkam tiek garīga un mūžīga dzīvība: 8944. 10318, 10319. 10320. nr. Ka to var konstatēt no tam, ka daudzi (vairāki), un starp tiem /arī/ Skoloti /ļaudis/, tām lietām netic, lai gan ir dzimuši /tādās zemēs/, kur ir Vārds, un ar tā palīdzību par tām lietām ir mācījušies: 10319. nr. Ka tāpēc neieciešami bija jābūt kādai Atklāsmei no Debess, tāpēc ka cilvēks Debesij ir dzimis: 1775. nr. Ka tāpēc ikvienā laikmetā (laikā) ir bijusi /kāda/ Atklāsmē: 2895. nr. Par dažādiem Atklāsmes veidiem (species), /kādi bijuši/ cits pēc cita uz šīs Zemeslodes: 10355. 10632. nr. Ka Vissenajiem, kuri dzīvoja pirms Plūdiem, kuru Laiku sauc par zelta Laikmetu, bija tieša Atklāsmē, un no tam Dievišķais Patiesais bija ierakstīts viņiem sirdī: 2896. nr. Ka Senajām Baznīcām, kuras bija pēc Plūdiem, bija Vēsturisks (jeb stāstveida) un Prāvietisks Vārds: 2686. 2897. nr. — par kurām Baznīcām skaties **Jaunajā Jeruzalemē un tās Mācībā** 247. nr. (šis nr. ir izlaists latviešu izdevumā). Ka tā Vēsturiskie (jeb stāstveida) raksti saucās 'Jehovas Kari', un Prāvietiskie — par 'Izteicieniem': 2897. nr. Ka tas Vārds bija līdzīgs mūsējam Vārdam Inspirācijas zinā, bet piemērots tām Baznīcām: 2897. nr. Ka Mozus to pieminējis: 2686. 2897. nr. Bet ka tas Vārds ir gājis zudumā: 2897. nr. Ka Prāvietiskas Atklāsmes bijušas arī citiem, kā tas ir skaidrs no Bileama Prāviešojumiem (4. Moz. 22.–24. nod.): 2898. nr.

Ka Vārds ir Dievišķs visās un katrā atsevišķā lietā: 639. 680. 10321. 10637. nr. Ka Vārds līdz pat ikvienai burta smailei un jotai (vismazākais burts grieķu alfabētā) ir Dievišķs un Svēts — no pieredzes: 1349. nr. Kā pašlaik mēdz izskaidrot, ka Vārds līdz pat ikvienai jotai ir inspirēts: 1886. nr.

Ka Baznīca ir sevišķi tur, kur ir Vārds, un kur no tā pazīst Kungu, un kur ir atklātas Dievišķas Patiesības: 3857. 1076. nr. Bet ka ne tie tāpēc ir Baznīcai piederīgi, kuri dzimuši tur, kur ir Vārds, un kur no tā pazīst Kungu, bet tie, kurus Kungs ar Patiesībām no Vārda atdzemdina, kuri ir tie, kas dzīvo saskaņā ar Patiesībām tajā, tāpat tie, kas dzīvo mīlestības un ticības dzīvi: 6637. 10143. 10153. 10578. 10645. 10829. nr.

7. KA VĀRDU NESAPROT CITI, KĀ VIEN APGAISMOTIE

Ka cilvēciska Prāta spēja (Rationale) nevar aptvert Dievišķas, un pat ne Garīgas lietas, ja nav no Kunga apgaismota: 2196. 2203. 2209. 2654. nr. Ka tādējādi tikai Apgaismotie Vārdus aptver: 10323. nr. Ka Kungs tiem, kuri tiek apgaismoti, vēl (dod) patiesības saprast, un izšķirt tās lietas, kuras liekas savstarpēji pretrunīgas: 9382. 10659. nr. Ka Vārds burtiskajā saturā nav /viscaur/ sev līdzīgs, un dažkārt liekas runājam pats sev pretī: 9025. nr. Un ka tāpēc neapgaismotie var to izskaidrot un izlietot (pievilkt) jebkura uzskata un hairezes apstiprināšanai, un jebkuras pasaulīgas un ķermeniskas mīlestības aizstāvēšanai: 4738. 10339. 10401. nr. Ka apgaismoti no Vārda tiek tie, kuri lasa to aiz patiesā un labā mīlestības; bet ne tie, kuri lasa aiz slavas, peļņas, un godkāres (mīlestības), tātad aiz patmīlības 9382. 10548. 10549. 10550. nr. Ka apgaismoti tiek tie, kuri ir dzīves labajā, un no tā patiesā rosmē: 8694. nr. Ka apgaismoti tiek tie, kuriem Iekšējais /cilvēks/ ir atvērts, tātad tie, kuri sava Iekšējā cilvēka ziņā var tikt pacelti debess gaismā: 10401. 10402. 10691. nr. Ka Apgaismošana ir aktuāla iekšējāko sirdsprāta /iecirķņu/ atvēršana, un arī pacelšana debess gaismā: 10330. nr. Ka Svētais no Iekšējā /sirdsprāta/, tas ir, caur Iekšējo no Kunga, ieplūst tajos, kuri Vārdus tur svētu — viņiem pašiem to nezinot: 6789. nr. Ka apgaismoti tiek, un redz Vārdā patiesības tie, kurus vada Kungs, bet ne tie, kuri paši no sevis vadās: 10638. nr. Ka Kungs vada tos, kuri mīl patieso, tāpēc ka tas ir paties; kuri ir arī tie, kuri mīl dzīvot saskaņā ar Dievišķo Patieso (dsk.); 10578. 10645. 10829. nr. Ka Vārds cilvēkā tiek dzīvināts, skatoties pēc viņa mīlestības un ticības dzīves: 1776. nr. Ka tajās lietās, kuras ir no pašsapratības, dzīvības nav, tāpēc ka no cilvēka pašsapratības nav nekāda labā: 8941. 8944. nr. Ka nevar tikt apgaismoti tie, kuri stipri (daudz) nocietinājušies nepatiesā Macībā (jeb Doktrīnā): 10640. nr.

Ka Saprāts ir tas, kas tiek apgaismots: 6608. 9300. nr. Ka Saprāts ir patiesā uzņēmējs: 6242. 6608. 10659. nr. Ka attiekmē uz ikvienu Baznīcas Doktrināliju saprātā un domāšanā no tā ir idejas (jeb priekšstati), ar kurām saskaņā Doktrināliju jauš: 3310. 3825. nr. Ka cilvēka idejas, kamēr viņš pasaulē dzīvo, ir dabīgas, tāpēc ka cilvēks tad domā dabīgā /stāvoklī/, bet ka tajās tomēr ir apslēptas garīgas idejas tajos, kuri ir patiesības rosmē patiesā dēļ, un ka šajās idejās cilvēks nāk pēc nāves; 3310. 5510. 6201. 10236. 10240. 10550. nr. Ka bez saprašanas un no tās /izrietošas/ domāšanas idejām, zīmējoties uz jebkuru lietu, nav nekādas jausmas (perceptio): 3825. nr. Ka idejas, zīmējoties uz ticības lietām, atveras viņā dzīvē, un Eņģeļi tur redz, kādas tās ir, un ka cilvēks tad saistās ar citiem, skatoties pēc tām, par cik tās izriet no mīlestības rosmes: 1869. 3320. 5510. 6201. 8885. nr. Ka tāpēc Vārdus saprot neviens cits, kā tikai Racionāls cilvēks; jo ticēt kaut kam bez lietas priekšstata (jeb idejas) un bez kāda skatījuma ar prātu, nozīmē (ir) paturēt atmiņā tikai vārdus, kuriem (vsk.) trūkst jebkādas jausmas un rosmes dzīvības — kas nav ticēšana: 2533. nr. Ka Vārda burtiskais Saturs ir tas, kurš tiek apgaismots: 3619. 9824. 9905. 10548. nr.

8. KA VĀRDS NAV SAPROTAMS CITĀDI, KĀ VIEN AR NO VĀRDA /ATVASINĀTAS/ DOKTRĪNAS PALĪDZĪBU

Ka Baznīcas Doktrīnai jābūt /atvasinātai/ no Vārda 3464. 5402. 6832. 10763. 10765. nr. Ka Vārds bez Doktrīnas nav saprotams: 9025. 9409. 3424. 9430. 10324. 10431. 10582. nr. Ka patiesa Doktrīna ir Gaismeklis tiem, kuri lasa Vārdus: 10401. nr. Ka īstai Doktrīnai jābūt /darinātai/ no tiem, kuri ir apgaismībā no Kunga; 2510. 2516. 2519. 2424. 10105. nr. Ka Vārds saprotams ar Doktrīnas palīdzību, kuru darinājis kāds, kurš ir Apgaismots: 10324. nr. Ka tie, kuri ir apgaismībā, no Vārda darina sev doktrīnu: 9382. 10659. nr. Izšķirība, kāda ir starp tiem, kuri māca un mācās no Baznīcas Doktrīnas, un tiem, kuri to dara vienīgi no Vārda burtiskā satura: 9025. nr. Ka tie, kuri ir Vārda burtiskajā saturā bez doktrīnas, nenāk ne pie kādas saprašanas, zīmējoties uz Dievišķajām patiesībām: 9409. 9410. 10582. nr. Ka viņi kriet vairākos maldos: 10431. nr. Ka tiem, kuri ir patiesības rosmē patiesā dēļ, kad top pieauguši, un spēj redzēt paši ar savu saprātu, nav vientiesīgi jāpaliek savas Baznīcas Doktrinālijās, bet jāpēti no Vārda, vai tās ir patiesas: 5402. 5432. 6047. nr. Ka citādi patiesais ikkuram būtu no kāda cita, un vienīgi no dzimtā mantojuma, vai viņš ir piedzimis kā Jūds vai Grieķis: 6047. nr. Ka tās lietas, kuras no Vārda burtiskā satura kļuvušas kādam par ticības piederumu, arī ja tās nav patiesas, nav tomēr izdzēšamas, kā tikai pēc pilna ieskatījuma, ka tās nav patiesas: 9039. nr.

Ka patiesa Baznīcas Doktrīna ir labprātības un ticības Doktrīna: 2417. 4766. 10763. 10765. nr. Ka ticības Doktrīna Baznīcu neveido, bet ticības dzīve, kas ir labprātība: 809. 1798. 1799. 1834. 4468. 4677. 4766. 5826. 6637. nr. Ka Doktrinālijas nekas nav, ja saskaņā ar tām nedzīvo; un ka katrs var redzēt, ka tās ir dotas dzīves dēļ, nevis tikai lai no atmiņas kaut ko no tām padomātu: 1515. 2049. 2116. nr. Ka pašlaik Baznīcās ir ticības, nevis labprātības Doktrīna, un ka labprātības Doktrīna ir pamesta Zinībai, ko sauc par morāles Teoloģiju: 2417. nr. Ka Baznīca būtu viena, ja cilvēkus atzītu par Baznīcas piederīgiem, skatoties pēc dzīves, tātad pēc labprātības: 1285. 1316. 2982. 3267. 3445. 3451. 3452. nr. Cik daudz pārāka ir labprātības Doktrīna par no labprātības šķirtas ticības Doktrīnu: 4844. nr. Ka tie, kuri nekā nezina par labprātību, ir neziņā par debešķīgām lietām: 2435. nr. Ka tie, kuriem ir tikai ticības un ne labprātības Doktrīna, krīt maldos, par kuriem skaties arī 2417. 2383. 3146. 3325. 3412. 3413. 3416. 3773. 4672. 4730. 4783. 4925. 5351. 7623.–7677. 7752.–7762. 7790. 8094. 8313. 8530. 8765. 9186. 9224. 10555. nr. Ka tos, kuri ir tikai ticības Doktrīnā, un ne ticības dzīvē, kas ir labprātība, senāk sauca par 'Neapgraizītiem' un par 'Filistiešiem': 3412. 3413. 3463, 8313. 8093. 9340. nr. Ka Senajiem bija Mācība (jeb Doktrīna) par mīlestību uz Kungu un labprātību pret tuvāku, un ka Mācība (jeb Doktrīna) par ticību kalpoja tai: 2417. 3419. 4844. 4955. nr.

Ka Apgaismota /cilvēka/ darinātu Doktrīnu vēlāk var apstiprināt ar prāta argumentiem (per rationalia) un zināšanām, un ka tādā kārtā to pilnīgāk (pilnāk) saprot, un arī nostiprina: 2553. 2719. 2720. 3052. 3310. 6047. nr. Vairāk par šo lietu skaties **Jaunajā Jeruzalemē un tās Mācībā**, 51. nr. (latviešu izdevumā šis nr. izlaists). Ka tie, kuri ir no labprātības šķirtā ticībā, grib, ka Baznīcas doktrinālijām vienkārši ticētu, bez kāda racionāla ieskatījuma: 3394. nr.

Ka gudra cilvēka /pazīme/ nav prasme dogmu apstiprināt, bet redzēt, vai tā ir patiesa, pirms apstiprināšanas, un ka to redz tie (tas notiek tajos), kuri ir apgaismībā: 1017. 4741. 7012. 7680. 7950. nr. Ka apstiprināšanas gaisma ir dabīga gaisma, nevis garīga, un tāda var būt arī ļaunajiem: 8780. nr. Ka apstiprināt var visas lietas, arī nepatiesības, līdz tās izliekas it kā patiesas: 2482. 2490. 5033. 6865. 8321. nr.

9. KA VĀRDĀ IR GARĪGS SATURS, KO SAUC PAR IEKŠĒJO SATURU

Ka neviens nevar zināt, kas ir garīgais jeb iekšējais Vārda Saturs, nezinādams, kas Atbilstība: 2895. 4322. nr. Ka visas lietas un katra atsevišķā, līdz pat visatsevišķākām, kuras ir Dabīgajā pasaulē, atbilst Garīgām lietām, un tāpēc tās arī apzīmē: 2890.–2893. 2897.–3003. 3213.–3227. nr. Ka garīgās lietas, kurām dabīgās atbilst, parādās dabīgajā pasaulē citā izskatā (sejā), tā ka neviens tās nepazīst: 1887. 2396. 8920. nr. Ka gandrīz neviens nezina, kur Vārdā ir Dievišķais, jebšu tas ir tā iekšējā jeb garīgajā Saturā, kuru pašlaik nezina esam: 2980. 4989. nr. Ka mistiskais Vārdā nav nekas cits kā tas, kas ir tā iekšējā jeb garīgajā Saturā, kurā ir runa par Kungu, par Viņa Cilvēcības Paaugstināšanu, par Viņa Valstību un par Baznīcu, nevis par dabīgām lietām, kādas ir pasaulē: 4923. nr. Ka Praviētiskās lietas ļoti daudzās vietās ir nesaprotamas, un tādējādi, bez iekšējā satura, būtu bezvērtīgas, /kas aprādīts/ ar piemēriem 2608. 8020. 8398. nr. Piemēram, kas apzīmēts ar 'Balto Zirgu' Apokalipsē: 2760. u.t. Kas ar Pēterim dotajam 'debesu Valstības Atslēgām': Priekšvārdā pie 1. Mozus gr. 22. nod. un 9410. nr. Kas ar 'Miesu', 'Asinīm', 'Maizi' un 'Vīnu' Svētajā Mielastā: 8682. nr. Kas ar Jēkaba Praviētiskajiem /izteicieniem/, zīmējoties uz viņa dēliem (1. Moz. 49. nod.). 6306. 6333.–6465. nr. Kas ar vairākiem Praviētiskiem /izteicieniem/, zīmējoties uz Jūdu (Jehudu) un Izraēli, kuri tajā cilti nepiepildījās, nedz arī sakrīt, skatoties pēc burtiskā satura, /ar viņu vēlāko vēsturi/: 6331. 6361. 6415. 6438. 6444. nr. Bez tam vēl ļoti daudzas citas lietas: 2608. nr. Tad vēl, kas ir Atbilstība, skaties Darbā **par Debesi un Elli**: 87.–102. nr.; 103.–115. nr.; 303.–310. nr.

Kopsavilkumā par Vārda iekšējo jeb garīgo Saturu: 1767.–1777. 1869.–1879. nr. Ka visās un atsevišķās Vārda lietās ir iekšējs Saturs: 1143. 1984. 2135. 2333. 2595. 2495. 2619. nr. Ka tās /iekšējās lietas/ burtiskajā Saturā nav redzamas (nerādās) bet ir tomēr iekšēji tajā: 4442. nr.

10. KA VĀRDA IEKŠĒJAIS SATURS DOMĀTS GALVENOKĀRT EŅĢEĻIEM, UN IR ARĪ DOMĀTS CILVĒKIEM

Lai zinātu, kas Iekšējais Saturs ir, kāds tas ir, un no kurienes tas ir, tad tas šē īsumā jāpasaka, /pro-
ti/, ka Debesī domā un runā citādi nekā Pasaulē — Debesī garīgi, un Pasaulē dabīgi; kālabad, cilvēkam
lasot Vārdu, un cilvēkiem jaušot to dabīgi, Eņģeļi, kuri ir pie cilvēka, jauš to garīgi; ka Eņģeļi tāpēc ir
Iekšējā Saturā, kamēr cilvēki ir Ārējā Saturā; bet ka Atbilstības pēc tie /saturi/ tomēr ir viens. Ka Eņģeļi
ne tikai garīgi domā, bet arī garīgi runā; tad vēl, ka viņi ir pie cilvēka; un ka viņu Saistišanās /ar cilvēku/
notiek ar Vārda palīdzību, skaties Darbā **par Debesi un Elli**, kur tur ir runa par Debess Eņģeļu gudrību;
265.–275. nr. Par viņu Runāšanu: 234.–245. nr. Par viņu Saistišanos ar cilvēku: 291.–302. nr. Un par
Saistišanos ar Vārda palīdzību: 303.–310. nr.

Ka Eņģeļi Debesīs saprot Vārdu citādi nekā Cilvēki zemēs, un ka Eņģeļiem ir iekšējais jeb garī-
gais saturs, bet cilvēkiem ārējais jeb dabīgais saturs: 1887. 2396. nr. Ka Eņģeļi jauš Vārdu iekšējā Sa-
turā, nevis ārējā Saturā, pastāstīts no to pieredzes, kuri runāja ar mani no Debess, kad es lasīju Vārdu:
1769. 1770. 1771. 1772. nr. Ka eņģeliskas domāšanas un arī runāšanas priekšstati ir garīgi, bet cilvēciski
priekšstati un runāšana ir dabīgi, un ka tāpēc Eņģeļu labad /Vārdā/ ir iekšējs Saturs, kurš ir garīgs —
paskaidrots pēc pieredzes: 2535. nr. Ka Vārda burtiskais saturs tomēr kalpo Eņģeļu garīgajiem priekš-
statiem par pārnesešanas līdzekli — tamlīdzīgi kā cilvēkam kalpo runas vārdi lietas jēguma pārnesešana:
2143. nr. Ka Vārda iekšējā Satura lietas iekļaujas tādās lietās, kuras ir debess gaismā, tātad eņģeliskā
jaušanā: 2618. 2619. 2629. 3086. nr. Ka tāpēc lietas, ko Eņģeļi no Vārda jauš, viņiem ir dārgumi: 2540.
2541. 2545. 2551. nr. Ka Eņģeļi no Vārda burtiskā Satura pat ne vienu vienīgu vārdu nesaprot: 64. 65.
1434. 1929. nr. Ka viņi nezina arī Vārdā minēto personu un vietu vārdus: 1434. 1888. 4442. 4480. nr.
Ka /personu un vietu/ Vārdi Debesī ieiet nevar, nedz arī var tos tur izrunāt: 1876. 1888. nr. Ka visi /
personu un vietu/ Vārdi (Nomina) Vārdā nozīmē lietas, un Debesī pārvēršas lietas priekšstatos: 768.
1888. 4310. 4442. 5225. 5287. 10329. nr. Ka Eņģeļi domā arī neatkarīgi (abstracte) no vārdos nosauk-
tām personām: 6613. 8343. 8985. 9007. nr. Cik elegants ir Vārda iekšējais Saturs kaut arī tur, kur Vārdi
(Nomina) vien minēti — demonstrēts ar piemēriem no Vārda: 1224. 1888. 2395. nr. Ka arī vairāki Vār-
di (Nomina) pēc kārtas iekšējā saturā izsaka vienu lietu: 5905. nr.; ka arī visi Skaitļi Vārdā nozīmē lietas:
482. 487. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3152. 4264. 1175. 9488. 9659. 10217. 10253. nr. Ka
arī Gari jauš Vārdu iekšējā Saturā, par cik viņu iekšējākie sirdsprāta iecirkņi ir atvērti uz Debesi: 1771.
nr. Ka Vārda burtiskais Saturs, kurš ir dabīgs, Eņģeļos acumirkli pārvēršas Garīgajā, tāpēc ka starp tiem
pastāv Atbilstība: 5648. nr. Un tas notiek, nedzirdot un nezinot to, kas teikts burtiskajā jeb ārējā Saturā:
10215. nr. Ka tādējādi burtiskais jeb ārējais Saturs ir tikai pie cilvēka, un tālāk netiek: 2015. nr.

Ka Vārdā ir Iekšējs Saturs, un ir arī Visiekšējs jeb Visaugstākais Saturs, par kuriem /skaties/ 9407.
10604. 10614. 10627. nr. Ka garīgie Eņģeļi, tas ir tie, kuri ir Kunga garīgajā Valstī, jauš Vārd tā, iekšajā
Saturā; un ka debešķīgie Eņģeļi, tas ir tie, kuri ir Kunga debešķīgajā Valstī, jauš Vārdu visiekšējā Saturā:
2157. 2275. nr.

Ka Vārds ir dots cilvēku labad un arī Eņģeļu labad, un ir pielāgots vieniem un otriem: 7381. 8662.
10322. nr. Ka Vārds ir debess un zemes vienotājs: 2310. 2493. 9212. 9216. 9357. nr. Ka Debess Saistī-
ba ar cilvēku pastāv ar Vārda palīdzību: 9396. 9400. 9401. 10452. nr. Ka tāpēc Vārdu sauc par 'derību':
9396. nr. Jo 'derība' nozīmē saistību: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778.
9396. 10632. nr. Ka Iekšējais Saturs Vārdā ir tāpēc, ka Vārds no Kunga caur trim Debesīm ir nonācis
līdz pat cilvēkam: 2310. 6397. nr. Un ka tādā kārtā tas ir pielāgots triju Debesu Eņģeļiem un arī Cilvē-
kiem: 7361. 8862. nr. Ka no tam nākas, ka Vārds ir Dievišķs: 2980. 4989. nr.; un ka tas ir Svēts: 10276.
nr.; un ka tas ir Garīgs: 4480. nr.; un ka tas ir Dievišķā Inspirēts: 9094. nr. Ka tā ir Inspirācija: 9094. nr.

Ka arī Atdzemināts Cilvēks ir aktuāli Vārda iekšējā Saturā, kaut arī viņš to nezina, jo viņa Iekšē-
jais Cilvēks, kurš garīgi jauš, ir atvērts: 10401. nr. Bet ka Vārda Garīgais viņam ieplūst dabīgos priekš-
statos (jeb idejās), un tādā kārtā prezentējas (sistatur) dabīgi, jo viņš, kamēr pasaulē dzīvo, cik tas attie-
cas uz jaušanu, domā dabīgajā cilvēkā: 5614. nr. Ka no tam patiesības Gaisma tajos, kuri tiek apgaismo-
ti, nāk (ir) no viņu iekšienes, tātad caur Iekšieni no Kunga: 10691. 10694. nr. Ka pa to pašu ceļu ieplūst
arī Svētais tajos, kuri Vārdu tur svētu: 6789. nr. Tā kā Atdzemināts cilvēks aktuāli ir Vārda Iekšējā
Saturā, jebšu viņš to nezina, un tas viņam ir svēts (tas ir viņa svētajā), tad pēc nāves viņš pats no sevis
nāk tajā, un nav vairs burtiskajā saturā: 3226. 3342. 3343. nr. Ka Iekšējā cilvēka priekšstati (jeb idejas) ir
garīgi, bet ka cilvēks, kamēr viņš pasaulē dzīvo, nepiegrīž tiem vēribu, jo tie ir iekšā viņa dabīgajā do-
māšanā, kurai tie piešķir racionālas domāšanas spēju (facultatem rationalem): 10236. 10240. 10550. nr.
Bet ka pēc nāves cilvēks nāk tajos savos /priekšstatos/, tāpēc ka tie ir viņa gara piederums, un no tiem

viņš tad ne tikai domā, bet arī runā: 2470. 2478. 2479. 10568. 10604. nr. No tam nākas, kā teikts, ka atdzemdināts cilvēks nezina, ka viņš ir Vārda garīgajā saturā, un ka no tā viņam ir apgaismība.

11. KA VĀRDA IEKŠĒJĀ JEB GARĪGAJĀ SATURĀ IR NESKAITĀMI NOSLĒPUMI

Ka Vārda Iekšējā Saturā ir neskaitāmas lietas, kuras pārsniedz cilvēcisku aptveri: 3065. 3086. nr. Arī neizteicamas un neizskaidrojamas; 1965. nr. Kuras prezentējas (sistuntur) vienīgi Eņģeļiem, un ir viņiem saprotamas: 167. nr. Ka Vārda Iekšējā Saturā ir Debess Noslēpumi, kuri attiecas uz Kungu, un arī uz Viņa Valstību Debesīs un Zemēs: 1. 2. 3. 4. 937. nr. Ka burtiskajā Saturā tie Noslēpumi nav redzami (nerādās): 937. 1502. 2161. nr. Ka daudzas (vairākas) lietas, kuras ir Praviēšos, izliekas it kā nesakarīgas (izklidētas), bet Iekšējā Saturā ir skaistā virknē nepārtraukti sakarīgas: 7153. 9022. nr. Ka ne viens vienīgs vārds, pat ne viena vienīga jota savā Oriģinālvalodā nevar Vārda burtiskajā Saturā iztrūkt, neradot pārtraukumu iekšējā Saturā; un ka tāpēc aiz Kunga Dievišķās Gādības Vārds ir tik vesels saglabāts līdz pat ikvienai /burta/ smailītei: 7933. nr. Ka Vārda atsevišķajās lietās iekšā ir neskaitāmas lietas: 6637. 8920. nr.; un arī ikvienā vārdā: 1689. nr. Ka neskaitāmas lietas ir Kunga Lūgšanā, un atsevišķajos tās vārdos: 6619. nr.; arī Dekaloģa baušļos, kuru ārējā saturā ir tomēr dažas tādas lietas, kuras ir zināmas ikvienai Ciltij bez īpašas Atklāsmes: 8867. 8900. nr. Ka ikkurā Vārda burta Radziņā Oriģinālvalodā ir kas svēts — skaties /kas par to/ rādīts no Debess, Darbā **par Debesi un Elli** 260. nr., kur izskaidroti Kunga vārdi, *ka neviena jota, un neviens radziņš no Bauslības nezudīs* (Mt. 5,8).

Ka Vārdā, sevišķi Praviētiskajā, ir pa diviem izteicieniem it kā par vienu un to pašu lietu, bet ka viens no tiem attiecas uz labo, un otrs uz patieso: 683. 707. 2516. 8339. nr. Ka Vārdā labais un patiesais (dsk.) ir brīnišķīgā kārtā saistīti, un ka šī saistība parādās vienīgi tam, kurš zina Iekšējo Saturu: 10554. nr. Un ka šāda kārtā Vārdā un tā atsevišķajās lietās ir Dievišķā Laulība un debešķīga Laulība: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 5138, 7022. nr. Dievišķā Laulība, kura ir Dievišķā Labā un Dievišķā Patiesā Laulība, ir tānad Kungs Debesī, Kurā vien tur tā Laulība ir: 3004. 3005. 3009. 4158. 5194. 5502. 6543. 7945. 8339. 9263. 9514. nr. Ka ar /vārdu/ 'Jēzus' arī apzīmēts Dievišķais Labais, un ar /vārdu/ 'Kristus' Dievišķais Patiesais, un šādā kārtā ar tiem abiem apzīmēta Dievišķā Laulība Debesī: 3004. 3005. 3009. nr. Ka šī Laulība ir atsevišķajās Vārda lietās tā Iekšējā Saturā, tānad, tā ir Kungs Dievišķā Labā un Dievišķā Patiesā ziņā: 5502. nr. Ka labā ar patieso Laulību no Kunga Debesī un Baznīcā ir tas, ko sauc par debešķīgu Laulību: 2508. 2618. 2803. 3004. 3211. 3952. 6179. nr. Tādā kārtā, ka šajā ziņā Vārds ir it kā Debess: 2173. 10126. nr. Ka labā un patiesā Laulības pēc Debess Vārdā ir piededzināta Laulībai: 2758. 3132. 4434. 4834. nr.

Ka iekšējais Saturs ir pati īstenā Baznīcas Doktrīna: 9025. 9430. 10401. nr. Ka tie, kuri saprot Vārdu saskaņā ar tā iekšējo Saturu, zina pašu patieso Baznīcas Doktrīnu, jo tā ir iekšējā Saturā: 9025. 9430. 10401. nr. Ka Vārda Iekšējais ir arī Baznīcas Iekšējais, kā arī Dievkalpošanas Iekšējais labais un patiesais: 10460. nr. Ka Vārds ir Mācība (Doktrīna) par mīlestību uz Kungu, un labprātību pret tuvāku: 3419. 3420. nr.

Ka Vārds burtā ir kā Mākonis, un ka tā iekšējā Saturā ir Godība (Gloria): Priekšvārdā pie 1. Moz. 18. nod. (Debešķīgajos Noslēpumos) un 5922. 6343. nr., kur izskaidrots, *ka Kungs atnāks Debess Padebesos ar Godību*. Arī ka 'Padebesis' (jeb Mākonis) Vārdā nozīmē Vārdu burtiskajā Saturā, un 'Godība' — Vārdu iekšējā Saturā: Priekšvārdā pie 1. Moz. 18. nod., un 4060. 4391. 5922. 6343. 6752. 8106. 8781. 9430. 10551. 10574. nr. Ka lietas, kuras ir burtiskajā Saturā, pret tām, kuras ir iekšējā Saturā, ir kā rupji sametumi (projectiones) ap pulētu optisku Cilindri (kaleidoskopu — izd.), no kuriem Cilindri tomēr parādās (sistitur) skaists cilvēka attēls: 1871. nr. Tie, kuri grib un atzīst vienīgi burtisko Saturu, garīgajā Pasaulē tiek reprezentēti ar vecu deformējušos Sievieti; bet kuri līdz ar to atzīst arī iekšējo Saturu — ar grezni tērpušos Jaunavu: 1774. nr. Ka Vārds visā /savā/ apjomā ir Debess attēls, tāpēc ka Vārds ir Dievišķais Patiesais un Dievišķais Patiesais izveido (iztaisa) Debesi, un Debess atveido vienu Cilvēku, un ka šādā skatījumā Vārds ir it kā Cilvēka attēls: 187. nr. Ka Debess vienkopus atveido vienu Cilvēku, skaties Darbā **par Debesi un Elli**, 59.–67. nr. Un ka no Kunga izejošais Dievišķais Patiesais izveido (iztaisa) Debesi — tai pašā Darbā 126.–140. 200.–21. nr. Ka Vārds Eņģeļu priekšā prezentējas (nostatās) skaists un mīlīgs: 1767. 1768. nr. Ka burtiskais Saturs ir it kā ķermenis, un Iekšējais Saturs ir it kā tā ķermeņa dvēsele: 8943. nr. Ka tādējādi Dzīvība Vārdam ir no iekšējā Satura: 1405.. 4857. nr. Ka Vārds ir tīrs Iek-

šējā Saturā, bet neliekas tāds burtiskajā Saturā: 2362. 2396. nr. Ka lietas, kuras ir burtiskajā Saturā, ir svētas Iekšējo /svētuma/ pēc: 10126. 10728. nr.

Ka Vārda Vēsturiskajos /stāstos/ arī ir Iekšējs Saturs, bet iekšēji tajos: 4989. nr. Ka tādā kārtā Vārda Vēsturiskās /grāmatas/ — tāpat kā Praviētiskās satur debess Noslēpumus: 755. 1659. 1709. 2310. 2333. nr. Ka Eņģeļi jauš tos ne Vēsturiskā /skatījumā/, bet dogmatiski, tāpēc ka garīgi: 6884. nr. Ka iekšējākie Noslēpumi Vēsturiskajās /grāmatās/ cilvēkam ir mazāk skaidri nekā Praviētiskajās, aiz tā iemesla, ka Sirdsprāts dzenas un raugās uz Vēsturiskiem notikumiem: 2176. 6597. nr.

Vēl, kāds ir Vārda Iekšējais Saturs, ir rādīts 1756. 1984. 2004. 2663. 3033. 7089. 10604. 10614. nr. Paskaidrots ar salīdzinājumiem: 1873. nr.

12. KĀ VĀRDS IR UZRĀKSTĪTS ATBILDUMOS UN TĀDĀ KĀRTĀ REPREZENTĒJUMOS

Ka Vārds burtiskā Satura ziņā ir uzrakstīts vienos atbildumos, tātad ar tādu /lietu un vārdu/ palīdzību, kas reprezentē un apzīmē garīgas lietas, kuras ir Debess un Baznīcas piederumi: 1404. 1408. 1409. 1540. 1619. 1659. 1709. 1783. 2179. 2763. 2899. nr. Ka tas darīts Iekšējā Satura labad, lai tas būtu atsevišķajās lietās: 2899. nr. Tātad Debess labad, jo Debesī esošie saprot Vārdu ne pēc tā burtiskā Satura, kurš ir dabīgs, bet pēc iekšējā Satura, kurš ir garīgs: 2899. nr. Ka Kungs ir runājis Atbildumos, Reprerentējumos un Apzīmējumos, tāpēc, ka no Dievišķā: 9409. 9063. 9086. 10126. 10728. nr. Ka tādā kārtā Kungs ir runājis Pasaules priekšā, un reizē arī Debess priekšā: 2533. 4807. 9049. 9063. 9086. nr. Ka lietas, ko Kungs runāja, gāja cauri visai debesij: 4637. nr. Ka Vārda Vēsturiskie /stāsti/ ir Reprerentējumi, un to vārdi ir Apzīmējumi: 1540. 1659. 1709. 1785. 2687. nr. Ka citādā stilā Vārdu uzrakstīt nevarēja, lai ar tā palīdzību pastāvētu sakars un saistība ar Debesīm: 2899. 6943. 9481. nr. Ka gauži maldās tie, kuri Vārdu tā šķietami vienkāršā un rupjā stila pēc nicina, un kuri domā, ka Vārdu uzņemtu, ja tas būtu uzrakstīts citādā stilā: 8783. nr. Ka arī Vissenajiem rakstīšanas veids un stils pastāvēja Atbildumos un Reprerentējumos: 605. 1756. 9942. nr. Ka Senie Gudrie priedzējas par Vārdu, tāpēc ka tajā ir Reprerentējusi un Apzīmējumi — pastāstīts pēc pieredzes: 2592. 2593. nr. Ka, ja Vissenās Baznīcas cilvēks lasītu Vārdu, viņš skaidri redzētu lietas, kuras /tur/ ir iekšējā Saturā, un neskaidri tās, kuras ir ārējā Saturā: 449. nr. Ka Jēkaba dēli tika novesti uz Kanaanas zemi tāpēc, ka visas vietas tajā Zemē kopš Vissenākiem laikiem bija kļuvušas reprezentatīvas: 1585. 3686. 4441. 5136. 6516. nr. Un tādējādi, lai Vārds tur tiktu uzrakstīts, kurā /Vārdā/ bija nosaukamas Vietas Iekšējā Satura dēļ: 3686. 4447. 5136. 6416. nr. Bet ka Vārds tomēr Ārējā Satura ziņā tās (Izraēliešu) Cilts dēļ ir grozīts, bet ne Iekšējā Satura ziņā: 10453. 10461. 10603. 10604. nr. Minētas vairākas vietas no Vārda, zīmējoties uz to Cilti, kuras tomēr jāsaprot pēc Iekšējā Satura, tātad citādi nekā pēc burta: 7051. nr. Tā kā tā Cilts reprezentēja Baznīcu, un tā kā Vārds ir uzrakstīts tajā un par to, tad ar viņu Vārdiem (per Nomina), kā 'Rūbenu', 'Šimeonu', 'Levijū', 'Jehudu', 'Efraimu', 'Jāzepu' un pārējiem, ir apzīmētas Dievišķas Debešķīgas lietas, un ka ar 'Jehudu' Iekšējā Saturā apzīmēts Kungs Debešķīgās Milestības ziņā, un arī Viņa Debešķīgā Valstība: 3654. 3881. 3583. 5782. 6362.–6382. nr.

Lai zinātu, kas un kādi ir Atbildumi, un kādi ir Reprerentējumi Vārdā, tad kaut kas arī par tiem jāpasaka.

Ka visas lietas, kuras /kaut kam/ Atbilst, to arī Reprerentē, un tāpēc apzīmē, tā ka Atbildumi un Reprerentējumi ir viens: 2890. (skat. 2990.) 2897. 2971. 2987. 2989. 2990. 3002. 3225. nr. Kas ir Atbildumi un Reprerentējumi — /aprādīts/ no pieredzes un ar piemēriem: 2703. 2987.–3002. 3213.–3226. 3337.–3352. 3472.–3485. 4218.–4228. 9280. nr. Ka Atbildumu un Reprerentējumu Zinība Senajiem bija galvenā Zinība: 3021. 3419. 4280. 4749. 4844. 4964. 4965. 6004. 7729. 10252. nr. Sevišķi Austrumniekiem: 5702. 6692. 7097. 7779. 9391. 10252. 10407. nr. Ēģiptē vairāk nekā citās zemēs: 5701. 6692. 7097. 7779. 9391. 10407. nr. Ka tā bija arī pagānu Ciltīm, kā Griekijā un citur: 2762. 7729. nr. Ka pašlaik tā pieder pie zudušām Zinībām, sevišķi Eiropā: 2894. 2895. 2994. 3630. 3632. 3717. 5748. 3749. 4581. 4966. 10252. nr. Ka tā Zinība tomēr ir pārāka par visām Zinībām, tāpēc ka bez tās nav saprotams Vārds, nedz arī, ko nozīme Jūdu Baznīcas Rīti, par kuriem /rakstīts/ Vārdā, nedz var zināt, kāda ir Debess, nedz kas ir Garīgs, nedz kā ir ar garīgu Ieplūsmu dabīgajā, nedz kaut ko par dvēseles Ieplūsmu ķermenī, un vairākas citas lietas: 4180. nr. *un iepriekš citētās vietās.* Ka viss, kas Gariem un Eņģeļiem parādās, ir Reprerentējumi saskaņā ar atbildumiem: 1971. 3213.–3226. 3457. 3475. 3485. 9481 9574. 9576. 9577.

nr. Ka Debesis ir pilnas Rerezentējumu: 1521. 1532. 1619. nr. Ka Rerezentējumi, jo iekšējāk debesīs, jo ir (rodas) skaitāki un pilnīgāki: 3475. nr. Ka Rerezentējumi tur ir reālas parādības, tāpēc ka tie ceļas no Debess Gaismas, kura ir Dievišķais Patiesais; un šis ir pats būtiskais visu lietu eksistencē: 3485. nr.

Iemesls tam, ka visas lietas un katra atsevišķā lieta, kuras ir Garīgajā Pasaulē, reprezentējas Dabīgajā Pasaulē, ir tas, ka Iekšējais ietērpjas piemērotās /formās/ Ārējā, ar kuru /formu/ palīdzību tas nostātās un parādās redzams: 6275. 6284. 6299. nr. Tā Mērķis ietērpjas piemērotos līdzekļos, lai zemākā sfairā nostātītos (se sistat) kā Cēlonis, un pēc tam lai vēl zemākā nostatītos (se sistat) kā Sekas; un kad Mērķis ar Cēloņa palīdzību top par Sekām, tad tas top redzams, jeb parādās acu priekšā: 5711. nr. Šīs lietas ilustrētas ar dvēseles Iepļūsmu ķermenī, proti, ka dvēsele ietērpjas ķermenī tādās lietās, ar kuru palīdzību viss, ko tā domā un grib, var redzami nostatīties un parādīties; kāpēc arī domāšana, nolaizdamās ķermenī, reprezentējas tādos žestos un rosmēs, kuri tai atbilst: 2938. nr. Sirdsprāta rosmes klaji reprezentējas sejā, tās dažādajās izteiksmēs, tā ka top tur redzamas: 4791.--4805. 5695. nr. No tam ir skaidrs, ka visās un katrā dabas lietā iekšēji slēpjas tās cēlonis un mērķis no Garīgās Pasaules: 3562. 5711. nr. Jo lietas, kuras ir Dabā, ir pēdējās sekas, kurās ir iepriekšējās lietas: 4240. 4939. 5051. 6275. 6284. 6299. 9216. nr.

Ka Iekšējās lietas ir tās, kuras reprezentējas, un Ārējās — kuras /tās iekšējās/ reprezentē: 4292. nr. *Kas vēl ir Atbildumi un Rerezentējumi, skaties darbā par Debesi un Elli, kur ir runa par visu Debess lietu Atbilstību visām lietām cilvēkā: 87.-102. nr. Un par Rerezentējumiem un Parādībām Debesī: 170.-176. nr.*

Tā kā visas lietas Dabā ir Garīgu un Debešķīgu lietu Rerezentējumi, tad Senajos laikos bija Baznīcas, kurās visas Ārējās lietas, kas bija Rituālas, bija reprezentatīvas, kāpēc arī tās Baznīcas sauca par Rerezentatīvām Baznīcām: 519. 521. 2896. nr. Ka pie Izraēļa Dēliem iekārtotā Baznīca bija Rerezentatīva Baznīca: 1003. 2179. 10149. nr.. Ka visi Rituālie /iestādījumi/ tajā bija /tādas/ Ārējās lietas, kuras reprezentēja Iekšējās, proti, Debess un Baznīcas, lietas: 4288. 4874. nr. Ka Baznīcas un Kulta Rerezentējumi mitējās, kad Kungs atnāca pasaulē un atklājās (se manifestavit), tāpēc ka Kungs atvēra Baznīcas Iekšējās lietas, un tāpēc ka visas tās Baznīcas lietas visaugstākā nozīmē zīmējās (raudzījās) uz Viņu: 4832. nr.

13. PAR VĀRDA BURTISKO JEB ĀRĒJO SATURU

Ka Vārda burtiskais Saturs ir uzrakstīts saskaņā ar šķitumiem pasaulē: 584. 926. 1719. 1720. 1832. 1874. 2242. 2520. 2533. nr. Un /ir domāts/ vientiesīgo aptverei: 2533. 9049. 9063. 9086. nr. Ka Vārds burtiskajā saturā ir dabīgs: 8783. nr. Aiz tā iemesla, ka Dabīgais ir /pēc kārtas/ pēdējais /plāns/, kurā garīgās un debešķīgās lietas nolaižas, un uz kura tās pastāv, kā nams uz sava pamata, un ka citādi iekšējais Saturs bez Ārējā būtu kā nams bez pamata: 9360. 9430. 9824. 9433. 10044. 10436. nr. Ka, tāds būdams, Vārds ir garīgā un debešķīgā satura trauks (continens): 9407. nr. Un tāds būdams, tas ir burtiskajā saturā svēts un Dievišķs visās un katrā atsevišķā lietā; līdz pat ikvienai jotai: 639. 680. 1319. 1870. 9198. 10321. 10637. nr. Ka Izraēļa Dēliem dotie Likumi, lai gan atcelti, ir tomēr svēts Vārds to iekšējā satura pēc: 9210. 9259. 9349. nr. Ka starp Likumiem, Tiesām un Noteikumiem, /kas bija doti/ Izraēliešu jeb Jūdu Baznīcai — kura bija Rerezentatīva Baznīca — ir tādi, kuri vēl līdz šim ir spēkā abos saturos, Ārējā un iekšējā; ir tādi, kuri ārējā Saturā visnotaļ ir turami; ir tādi, kuri var noderēt, jā vēlas; un ir tādi, kuri ir pilnīgi atcelti, par kuriem skaties 9339. nr. Ka Vārds ir Dievišķs arī to lietu ziņā, kuras ir atceltas, debešķīgo lietu pēc, kuras slēpjas to iekšējā saturā: 10637. nr.

Kāds ir Vārds burtiskajā saturā, ja to nesaprot reizē arī iekšējā Satura ziņā, jeb — kas ir tas pats — pēc pareizas doktrīnas no Vārda: 10402. nr. Ka no burtiskā Satura vien, bez Iekšējā Satura, jeb bez īstas Doktrīnas no Vārda, izverd hairezes milzīgā daudzumā: 10401. nr. Ka tie, kuri ir Ārējās lietās bez Iekšējām, Vārda iekšējākās lietas nepanes: 10694. nr. Ka tādi bija, un arī pašlaik ir Jūdi: 301. 302. 303. 3479. 4429. 4433. 4680. 4844. 4847. 10396. 10401. 10407. 10695. 10701. 10707. nr.

14. KA KUNGS IR VĀRDS

Ka Vārda visieķšējā Saturā runa ir vienīgi par Kungu, un ir aprakstīti visi Viņa Cilvēcības Paaugstināšanas — tas ir, Savienošāns ar Pašu Dievišķo — stāvokļi, un arī visi Eļļu pakļaušanas, un visu lietu izkārtošanas stāvokļi tur un Debesīs: 2249. 7014. nr. Tātad, ka tanī Saturā ir aprakstīta visa Kunga dzīve Pasaulē, un ar to Kungs ir pastāvīgi klāt Eņģeļiem: 2523. nr. Tamlīdz, ka visieķšēji Kungs vien ir Vārdā, un ka no tam Vārdā ir Dievišķais un Svētais: 1873. 9357. nr. Ka Kungs sacīja, ka ir piepildījušies Raksti (vsk.) par Viņu, tas nozīmē, ka /ir piepildījies/ viss, kas ir visieķšējā Saturā: 7933. nr.

Ka 'Vārds' nozīmē Dievišķo Patieso: 4692. 5075. 9987. nr. Kungs ir Vārds tāpēc, ka Viņš ir Dievišķais Patiesais: 2533. nr. Ka Kungs ir Vārds arī tāpēc, ka Vārds ir no Viņa, un ir par Viņu: 2859. nr. Un par Kungu Vien ir runa visieķšējā Saturā, tātad Pats Kungs ir tajā: 1873. 9357. nr. Un tāpēc ka visās un katrā atsevišķā Vārda lietā ir Dievišķā Labā un Dievišķā Patiesā Laulība, kura laulība ir Vienīgi Kungā: 3004. 3005. 3009. 4158. 5194. 5502. 6343. 7945. 8339. 9263. 9314. nr. Ka Dievišķais Patiesais ir vienīgā realitāte, un ka tas ir vienīgais substanciālais /ikvienā lietā/, kurā tas ir, kura ir no Dievišķā: 5272. 6880. 7004. 5200. (skat. 8200.) nr. Un tā kā Dievišķais Patiesais, kas iziet no Kunga kā Saules Debesī, tur ir Gaisma, un Dievišķais Labais tur ir Siltums, un tā kā no šiem diviem tur viss rodas — tāpat kā pasaulē /viss rodas/ no gaismas un siltuma, kuri šē arī ir savās substancēs un ar to palīdzību darbojas — un tā kā caur Debesi jeb garīgo Pasauli rodas dabīgā Pasaule, tad ir skaidrs, ka viss, kas ir radīts, ir radīts no Dievišķā Patiesā, tātad no Vārda, saskaņā ar sekošiem vārdiem Jāņa /ev./: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds, un ar to visas lietas ir darītas, kuras ir darītas; un Vārds tapa Miesā" (1,1.2.3.14): 2803. 2884. 5275. 7830. nr. Tālāk vēl par visu lietu radīšanu no Dievišķā Patiesā, tātad no Kunga, skaties Darbā **par Debesi un Elli** 137. nr.; *un pilnāk tanī pantā, kur ir runa par Sauli Debesī, ka tā ir Kungs, un ka tā ir Viņa Dievišķā Mīlestība: 116.–125. nr. Un ka Dievišķais Patiesais ir Gaisma, un Dievišķais Labais ir Siltums no tās Saules Debesī: 126.–140. nr.*

Ka Kunga saistišanās ar cilvēku notiek Vārdā (per Verbum), ar iekšējā Satura palīdzību: 10375. nr. Ka saistišanās notiek ar visu un ar atsevišķo Vārdā esošo lietu palīdzību, un ka tāpēc Vārds ir brīnišķīgāks par visiem rakstiem: 10632. 10633. 10634. nr. Ka pēc tam kad Vārds bija uzrakstīts, Kungs caur to runā ar cilvēkiem: 10290. nr. *Skaties vēl, kas Darbā par Debesi un Elli ir pateikts par Debess Saistību ar cilvēku ar Vārda palīdzību: 303.–310.nr.*

15. PAR TIEM, KURI IR PRET VĀRDU

Par tiem, kuri Vārdu nicina, zaimo, un profānē: 1878. nr. Kādi tie ir viņā dzīvē: 1761. 9222. nr. Ka tie attiecas uz 'lipīgām vielām' (viscosa) asinīs: 5719. nr. Cik lielas briesmas draud no Vārda profānešanas: 571.–582. nr. Cik kaitīgi ir, ja ar Vārda palīdzību apstiprina nepatiesā principus, sevišķi tādus, kuri balsta (favent) patmīlību un pasaules mīlestību: 589. nr. Ka tie, kuriem nav nekādas patiesā tiesmes (jeb rosmes) patiesā dēļ, pilnīgi atmet lietas, kuras pieder pie Vārda iekšējā Satura, un viņi top no tām slikti — /pastāstīs/ no pieredzes ar tādiem garu Pasaulē: 5702. nr. Par dažiem viņā dzīvē, kuri raudzījuši Vārda iekšējākās lietas pilnīgi noliegt, ka tie zaudējuši racionālās domāšanas spēju (racionalitāti): 1879. nr.

16. KURAS ĪSTI IR VĀRDA GRĀMATAS

Ka Vārda Grāmatas ir visas tās, kurās ir iekšējs Saturs, bet kurām tā nav, tās nav Vārds. Ka Vārda grāmatas Vecajā Derībā ir: Piecas Mozus Grāmatas, Jozuas Grāmata, Soģu grāmata, Divas Samuēla Grāmatas, Divas Ķēniņu Grāmatas, Dāvida Psalmi; Pravieši: Jezaja, Jeremija, Raudu Dziesma, Ecechiēls, Daniēls, Hozeja, Joēls, Amoss, Obadija, Jona, Micha, Nachums, Habakuks, Cefanja, Hagajs, Zacharja, Malachija. Jaunajā Derībā: Četri Evanģelisti: Matejs, Marks, Lūka, Jānis; un Apokalipse. Pārējās iekšējā satura nav: 10325. nr. (Skat. arī Jauno Jeruzalemi 226. nr.).

Ka Ījaba (Hioba) Grāmata ir Senlaiku Grāmata, kurā gan iekšējs Saturs ir, bet ne tekošā kārtā (in serie): 3570. 9942. nr.

17. VĒL KAUT KAS PAR VĀRDU

Ka 'Vārds' Ebreju valodā nozīmē dažādas lietas, proti, Runu, sirdsprāta Domāšanu, ikvienu reāli eksistējošu lietu, un ko vēl: 9987. nr. Ka Vārds nozīmē Dievišķo Patieso un Kungu: 2533. 4692. 5075. 9987. nr. Ka 'Vārdi' nozīmē patieso (dsk.): 4692. 5075. nr. Ka tie nozīmē doktrinālijas: 1288. nr. Ka 'Desmit Vārdi' nozīmē visu Dievišķo Patieso (dsk.): 10688. nr.

Ka Vārdā, galvenokārt Praviētiskajā, ir divkārti vienas lietas izteicieni, un ka viens no tiem attiecas uz labo, un otrs uz patieso, kuri šādā kārtā saistās: 683. 707. 5516. 8339. nr. Kuri izteicieni īsti attiecas uz labo, un kuri īsti uz patieso, to nevar zināt citādi, kā no Vārda iekšējā Satura, tāpēc, ka ir īpaši vārdi, kuri izsaka to, kas pieder pie labā, un īpaši — kuri izsaka to, kas pieder pie patiesā: 793. 801. nr. Un ir pat tā, ka zināt, vai runa ir par labo vai par patieso, var tikai no tā, ko vārdi izsaka: 2722. nr. Ka dažkārt arī viens izteiciens ietver sevī kaut ko vispārīgu, un otrs kaut ko specifisku, no vispārīgā determinētu: 2212. nr. Ka Vārdā ir īpatnēja /lietu/ savstarpības /izteiksme/, par kuru skaties 2240. nr. Ka lielākai daļai /terminu/ Vārdā ir arī pretēja nozīme: 4816. nr. Ka /atsevišķo vārdu/ iekšējais Saturs /loģiski/ seko lietai, par kuru ir runa: 4502. nr.

Ka tie, kurus Vārds iepriecina, viņā dzīvē uzņem debess siltumu, kurā ir debešķīga mīlestība, skatoties kā un cik tas viņus aiz mīlestības ir iepriecinājis: 1773. nr.

* * *